

אבל דברים של צינעא נוהג – However, he observes the private rules

OVERVIEW

התן the שבעת ימי המשתה, which rules that during the שבעת ימי המשתה and כלה sleep among the men and women respectively, is a support to ר' יוחנן that on a יו"ט we practice אבילות by שבצנעה, meaning that one refrains from תשמיש.

פירוש חובה לעשות כן ולא רשות¹ מדמייתי סייעתא מן הברייתא² -

The explanation of the phrase דברים של צינעא נוהג is that he is obligated to do so and refrain from שבצנעה (on יו"ט), but it does not mean that he is permitted to refrain from שבצנעה (but may engage in them if he so chooses), and the proof for this is since the גמרא brings support to ר"י from the ברייתא, which states that during this (extended שמחה and אבילות) period the התן and כלה are not permitted to be together; proving that דברים של צינעא נוהג means that it is forbidden to do the שבצנעה which are prohibited to an אבל.

תוספות asks:

ואם תאמר רב ושמואל דאמרי בפרק בתרא דמועד קטן (דף כד, א) -

- מסכת מו"ק of פרק the last who rule in the רב and שמואל; And if you will say;

דתשמיש המטה בשבת של ז' ימי אבילות רשות תיקשי להו ברייתא דהכא -

That on תשמיש on שבת during the seven days of mourning is optional; this here should contradict them, since it rules that on account of the אבילות there can be no relations between the התן and כלה even during the המשתה (which we compare to מועד) –

תוספות rejects a possible answer:

ואין סברא לחלק בין מועד לשבת ומקילין בשבת טפי³ -

And it is not logical to differentiate between מועד (when תה"מ is forbidden) and שבת (where it is permitted), and we will be more lenient on שבת than on יו"ט (and by a התן); this does not seem plausible –

תוספות answers:

אלא נראה לרבינו יצחק דרב ושמואל מפלגי⁴ בין חתן למועד ושבת -

¹ אבל. would mean that even if it is the time of עונה, nevertheless he may excuse himself [on יו"ט] since he is an אבל.

² The ברייתא equates the ז' ימי שמחה with the ז' ימי אבילות that in all of them ז' ימי אבילות and by the ז' ימי אבילות is forbidden to have relations; the same applies to the ז' ימי המשתה.

³ See שם שטמ"ק that שבת is more connected to אבילות than יו"ט, for שבת counts as one of the seven days of אבילות but not יו"ט. If we are lenient on שבת we should certainly be lenient on יו"ט.

⁴ This is in contrast to what תוספות said in the previous מסייע that חתן ומועד are equal. That will be only according

Rather it is the view of the ר"י that רב ושמואל differentiate between the שמחה of a חתן (where he is forbidden from תה"מ) and מועד ושבת (where it is optional).⁵

תוספות asks:

אבל קשה דכל אותן הימים הוא ישן בין האנשים משמע אפילו בשבת -

However there is still a difficulty, for the expression of ‘**all those fourteen days he sleeps among the men**’, indicates that he is **שבת** **even on** אסור בתה"מ (not only during the other days), according to רב ושמואל it should be optional on שבת. תוספות does not answer this question.⁶

ופסקו הלכות גדולות⁷ כרבי יוחנן -

And the הלכות גדולות ruled like ר"י that דברים שבצינעה נוהג (and not like רב ושמואל) -

ופירשו אף על גב דקיימא לן כדברי המיקל⁸ באבל הני מילי בתנאי אבל באמוראי לא -

And the הג"ה explained; even though (generally) we follow the lenient view in regards to the laws of mourning; that is true regarding the differing views of תנאים but not regarding the differing views of אמוראים. Here there is a dispute of אמוראים between ר"י who is strict and רב ושמואל who are lenient, and we (generally) follow the rule of ר"י against רב or/and שמואל.

ואומר רבינו יצחק דודאי נראה דהלכה כרבי יוחנן מדאמר הש"ס הכא מסייע ליה לר' יוחנן:

And the ר"י added that it certainly seems that the הלכה is like ר"י, since the גמרא here says that the ברייתא supports the view of ר"י.

SUMMARY

חתן, by a חתן, maintain that even though there is mandatory בצינעה רב ושמואל nevertheless it does not apply to שבת ויו"ט. However ר"י maintains that it applies even to (שבת and) יו"ט and the הלכה is like ר"י.

THINKING IT OVER

Why did not the בה"ג use the explanation of the ר"י that the הלכה is like ר"י, since the גמרא writes ⁹?! 'מסייע ליה לר"י'?

to ר"י, however רב ושמואל will maintains that חתן and מועד are different.

⁵ שמחה דרבים שבת ויו"ט is a שמחה of an individual therefore we are stricter, however שבת ויו"ט is merely a שמחה.

⁶ Others (רש"י) answer that כל אותן הימים means virtually all the days except for שבת.

⁷ The authorship of the הלכות גדולות is (usually) attributed to קיירא ר' שמעון. Others (see צמח דוד) attribute it to ר' יהודאי.

הכהן גאון סורא

⁸ See מו"ק יח,א.

⁹ See נחלת יהושע.